

Súd: Okresný súd Skalica
Spisová značka: 3C/108/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2713201748
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 06. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Janka Butašová
ECLI: ECLI:SK:OSSI:2015:2713201748.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Skalica samosudkyňou JUDr. Jankou Butašovou v právnej veci navrhovateľa: mBank SPÓLKA AKCYJNA so sídlom Senatorska 18, Warszawa, 00-950, Poľská republika, IČO: 001254524 podnikajúca na území Slovenskej republiky prostredníctvom organizačnej zložky mBank S.A., pobočka zahraničnej banky so sídlom Pribinova 10, 811 09 Bratislava, IČO: 36 819 638, zastúpeného splnomocnencom: Bartošik Šváby s.r.o. so sídlom Plynárenská 7/A, 821 09 Bratislava, IČO: 35 929 049, proti odporcovi: S. H., nar. X.X.XXXX, trvale bytom S. XXX/X, XXX XX H., o zaplatenie 1 713,50 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Súd konanie čiastočne o úrok vo výške 25 % ročne zo sumy 1 713,50 € od 14.10.2011 do zaplatenia **z a s t a v u j e**.

Odporca je **p o v i n n ý** zaplatiť navrhovateľovi sumu 1 340,33 € s 9 % úrokom z omeškania zo sumy 1 340,33 € od 24.3.2012 do zaplatenia, a to všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Vo zvyšku súd návrh **z a m i e t a**.

Odporca je **p o v i n n ý** zaplatiť navrhovateľovi náhradu iných trov konania v sume 65,19 € a trovy právneho zastúpenia k rukám splnomocnenca navrhovateľa v sume 120,75 €, a to všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Súd **u r č u j e**, že zmluvné podmienky v zmluve o poskytnutí hotovostného úveru zo dňa 25.3.2009 uzavretej medzi navrhovateľom a odporcom

- v bode 8.3. písm. b) nesplácanie úveru dlžníkom v súlade s podmienkami zmluvy môže mať nasledovné následky: povinnosť dlžníka platiť iné poplatky podľa Sadzobníka poplatkov mBank,

- v bode 9.6 v prípade neuhradenia ktorejkoľvek čiastky úveru, príslušenstva a/ alebo poplatkov v dohodnutom termíne je dlžník povinný zaplatiť mBank z takej čiastky úroky z omeškania, ktoré sú ku dňu uzavretia tejto zmluvy vo výške 30 % ročne,

- v bode 9.9. v prípade konania podľa bodu 9.9. vyššie je dlžník povinný bez zbytočného odkladu uhradiť mBank nasledujúce náklady a poplatky: a) náklady na upomienku, b) náklady na výzvu na úhradu, c) súdne trovy, d) náklady exekučného konania, e) náklady procesného zastúpenia,

- v Obchodných podmienkach poskytovania hotovostného úveru mPÔŽIČKA, mBank účinných od 25.3.2009 v bode 2.3.10 úhradu pohľadávok vyplývajúcich zo zmluvy o úveru mBank započítava v nasledovnom poradí na: a) náklady spojené s vymáhaním pohľadávok mBank, b) poplatky za upomienky, c) provízie a bankové poplatky, d) úroky z omeškania z istiny v omeškaní, úroky z omeškania z dlžných súm v omeškaní, e) vymáhatelné úroky za zúčtovacie obdobia, f) istinu v omeškaní,

- v bode 2.4.1 za činnosti súvisiace s obsluhou úveru si mBank účtuje poplatky a provízie uvedené v sadzobníku poplatkov mBank,

sú podmienkami neprijateľnými a neplatnými.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ sa návrhom podaným na Okresnom súde Skalica dňa 11.3.2013 domáhal, aby súd uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 1 713,50 eur, úrok vo výške 25 % ročne od 4.12.2009 do zaplataenia, úrok z omeškania vo výške 9 % ročne od 4.12.2009 do zaplataenia a trovy konania. Návrh bol odôvodnený tým, že navrhovateľ uzavrel s odporcom dňa 25.3.2009 Zmluvu o poskytnutí hotovostného úveru „mPÔŽIČKA“ (ďalej len „zmluva“), na základe ktorého poskytol odporcovi hotovostný úver s dohodnutou úrokovou sadzbou 25 % ročne. K 3.12.2009 je odporca v omeškaní so zaplataením istiny 1 713,50 eur. Navrhovateľ viackrát vyzval odporcu na zaplataenie dlhu. Vzhľadom k tomu, že odporca porušil podmienky zmluvy a bodu 2.3.5 VOP, navrhovateľ odstúpil od zmluvy. Spolu s úrokmi z omeškania uplatnenými odo dňa nasledujúceho po dni uvedenom po poslednom stave na výpise z úverového účtu, t.j. od 4.12.2009, navrhovateľ žiadal priznať aj úroky vo výške 25 % ročne od 4.12.2009 do zaplataenia v zmysle bodu 5.1 zmluvy.

Pre nedostatok odôvodnenia návrhu súd vyzval navrhovateľa na doplnenie návrhu. Navrhovateľ v podaní zo dňa 11.11.2013 uviedol, že poskytovanie úveru mPôžička je kontokorentný úver, ktorý banka poskytuje povoleným prečerpaním finančných prostriedkov na úverovom účte. Úrok dlžník platí len z čerpaných prostriedkov z úverového účtu. Akékoľvek sumy pripísané na účet ako debet sa stávajú súčasťou istiny pohľadávky. Istina pohľadávky predstavuje pohyby na účte z dôvodu čerpania úveru odporcom, pripočítané o úroky v zmysle bodu 6.5 zmluvy o úvere a poplatky v zmysle sadzobníka poplatkov v zmysle bodu 2.4.1 VOP. Odporca čerpal z úverového rámca celkom sumu 2000 eur a splatil celkom sumu 659,67 eur. Poplatky boli medzi stranami dohodnuté v bode 11.4 zmluvy. Ďalej uviedol, že zmluva o úvere uzavretá medzi účastníkmi je spotrebiteľskou zmluvou a zmluva o úvere je absolútnym obchodom a preto je na ňu potrebné použiť Obchodný zákonník s výnimkou tých práv a povinností, ktoré sú upravené v § 52-62 Občianskeho zákonníka. Súčasne vzal nárok čiastočne späť a to o úroky uplatnené odo dňa nasledujúceho po dni uvedenom po poslednom stave na výpise z úverového účtu, t.j. od 4.12.2009 do dňa odstúpenia od zmluvy o úvere. Odstúpenie od zmluvy odporca neprevzal v odbernej lehote a preto navrhovateľ v zmysle bodu 2.4.7 VOP za deň doručenia považuje tretí deň odo dňa uloženia zásielky na pošte a preto požaduje za deň doručenia 31.12.2011.

Súd uznesením č.k. 3C/108/2013-81 zo dňa 28. marca 2014 konanie čiastočne a to o úrok z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 1 713,50 eur od 4.12.2009 do 31.12.2011 zastavil.

Navrhovateľ podaním zo dňa 21.5.2015 pred začatím konania vo veci samej zobral návrh čiastočne o úrok vo výške 25 % ročne zo sumy 1 713,50 € od 14.10.2011 do zaplataenia.

Podľa § 96 ods. 1 O.s.p. navrhovateľ môže vziať za konania späť návrh na jeho začatie, a to sčasti alebo celkom. Ak je návrh vzatý späť celkom, súd konanie zastaví. Ak je návrh vzatý späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví.

Podľa § 96 ods. 2 O.s.p. súd konanie nezastaví, ak odporca so späťvzatím návrhu z vážnych dôvodov nesúhlasí; v takom prípade súd po právoplatnosti uznesenia pokračuje v konaní.

Podľa § 96 ods. 3 O.s.p. nesúhlas odporcu so späťvzatím návrhu nie je účinný, ak dôjde k späťvzatiu návrhu skôr, než sa začalo pojednávanie, alebo ak ide o späťvzatie návrhu na rozvod, neplatnosť manželstva alebo určenie, či tu manželstvo je alebo nie je. V takomto prípade súd rozhodne o zastavení konania do 30 dní od späťvzatia návrhu.

Vzhľadom k tomu, že navrhovateľ využil svoje dispozičné právo návrhom a vzal ho čiastočne späť, súd konanie podľa § 96 ods. 1 a 3 O.s.p. o späťvzatú časť návrhu čiastočne zastavil, pričom súhlas odporcu so späťvzatím časti návrhu sa v štádiu konania prijatia čiastočného späťvzatia nevyžadovala.

Navrhovateľ v podaní zo dňa 21.5.2015 ďalej uviedol, že jeho nárok nie je premlčaný, podľa neho zmluva neobsahuje neprijateľné zmluvné podmienky. Ďalej uviedol, že v konaní sa jedná o spotrebiteľskú zmluvu, na ktorú sa budú aplikovať ust. § 52-62 Občianskeho zákonníka a ust. zákona o spotrebiteľských úveroch, avšak ust. Občianskeho zákonníka nemožno aplikovať na právny vzťah účastníkov v celom rozsahu.

Navrhovateľ a jeho splnomocnenec sa na riadne a včasne predvolané pojednávanie nedostavili, ich neúčast' ospravedlnil splnomocnenec navrhovateľa, ktorý navrhol, aby súd rozhodol bez ich účasti.

Odporca sa k návrhu vo veci samej nevyjadril.

Súd vec prejednal s použitím ustanovenia § 101 ods. 2 O.s.p. bez prítomnosti účastníkov, prihliadol na obsah spisu a dosiaľ vykonané dôkazy s tým, že sa jedná o vec, ktorú možno rozhodnúť na základe listinných dôkazov.

Súd vo veci vykonal dokazovanie Žiadosťou o poskytnutie hotovostného úveru „mPÔŽIČKA“, Zmluvou o poskytnutí hotovostného úveru „mPÔŽIČKA“ zo dňa 25.3.2009, harmonogramom splátok, výpisom z účtu, Odstúpením od zmluvy o poskytnutí hotovostného úveru „mPÔŽIČKA“ zo dňa 4.10.2011, podaním navrhovateľa zo dňa 11.11.2013, podaním navrhovateľa pre odporcu zo dňa 4.10.2011, Obchodnými podmienkami vydávania a používania kreditných kariet v mBANK platnými od 25.3.2009, Sadzobníkom poplatkov platným od 1.1.2009 a zistil tento skutkový stav veci:

Zo žiadosti o poskytnutie hotovostného úveru „mPÔŽIČKA“ zo dňa 25.3.2009 súd zistil, že odporca požiadal o úver vo výške 2 000 eur s dobou splatnosti 36 mesiacov.

Zo Zmluvy o poskytnutí hotovostného úveru „mPÔŽIČKA“ zo dňa 25.3.2009 súd zistil, že navrhovateľ sa zaviazal poskytnúť odporcovi hotovostný úver vo výške 2 000 eur na obdobie 36 mesiacov, ktoré začalo plynúť v deň pripísania peňažných prostriedkov úveru na účet. Konečná splatnosť úveru bola v zmluve stanovená na deň 23.3.2012. V zmluve bola uvedená ročná percentuálna miera nákladov na úver 17,81 % ročne, celkové náklady spojené s úverom 868,42 eur, priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na spotrebiteľský úver 20,09 %, úroková sadzba pohyblivá, v deň uzavretia zmluvy vo výške 25 % ročne, v zmluve nebol dohodnutý poplatok za poistenie úveru. Súčasne bolo odporcom podpísané aj tlačivo, na ktorom bola uvedená výška mesačnej splátky 79,52 eur, dátum splatnosti splátok k 25. dňu v mesiaci a rovnaké celkové náklady, ročná úroková sadzba, RPMN, priemerná hodnota RPMN ako v zmluve.

Navrhovateľ súdu predložil Obchodné podmienky poskytovania hotovostného úveru „mPÔŽIČKA“ v mBank účinné od 25.3.2009 nepodpísané odporcom.

Podľa bodu 2.3.10 úhradu pohľadávok vyplývajúcich zo zmluvy o úveru mBank započítava v nasledovnom poradí na: a) náklady spojené s vymáhaním pohľadávok mBank, b) poplatky za upomienky, c) provízie a bankové poplatky, d) úroky z omeškania z istiny v omeškaní, úroky z omeškania z dlžných súm v omeškaní, e) vymáhateľné úroky za zúčtovacie obdobia, f) istinu v omeškaní.

Podľa bodu 2.4.1 za činnosti súvisiace s obsluhou úveru si mBank účtuje poplatky a provízie uvedené v sadzobníku poplatkov mBank.

Podľa bodu 2.4.7 odmietnutie prevzatia zásielky, alebo vrátenia zásielky z pošty ako nedoručenej sa považuje za jej doručenie. Za deň doručenia zásielky sa považuje tretí deň odo dňa uloženia oznámenia o zásielke na pošte dlžníka.

Podľa bodu 2.4.4 dlžník je povinný na každú žiadosť mBank predložiť dokumenty, ktoré umožňujú posúdiť jeho ekonomicko - finančnú situáciu a taktiež na základe žiadosti mBank zriadiť dodatočné právne zabezpečenie poskytnutého úveru.

Podľa bodu 2.3.5 má banka právo odstúpiť od zmluvy o úvere s okamžitou platnosťou najmä v prípade a) ak dlžník nesplní ktorúkoľvek podmienku poskytnutia úveru alebo sa jeho úverová schopnosť zníži po poskytnutí úveru, d) ak dlžník nezabezpečí v deň splátky peňažné prostriedky na účte vo výške umožňujúcej vykonanie úhrady splátky, bez toho, aby došlo k vzniku záporného zostatku n účte.

V neúplnom harmonograme splátok boli splátky rozčlenené na istinu a úroky. Harmonogram obsahoval uvedenie iba 19 splátok, pričom podľa zmluvy mal odporca plniť v 36 splátkach.

Listinou nazvanou Odstúpenie od zmluvy o poskytnutí hotovostného úveru „mPÔŽIČKA“ zo dňa 4.10.2011 navrhovateľ odstúpil od zmluvy ku dňu doručenia odstúpenia, z dôvodu podľa ust. 2.3.5 OP. Odporca zásielku neprevzal v odbernej lehote.

Podaním zo dňa 4.10.2011 navrhovateľ vyzval odporcu na zaplatenie dlhu v sume 2 735,41 eur, s tým, že mu ponúkol možnosť splatiť dlh v splátkach v počte 20 s minimálnou výškou 140 eur a splatnosťou prvej splátky 15.11.2011.

Z výpisu z účtu odporcu súd zistil, že odporcovi bol dňa 25.3.2009 otvorený účet. Odporca čerpal celkom finančné prostriedky vo výške 2 000 eur a postupne splatil finančné prostriedky celkom vo výške 659,67 eur. Odporcovi boli účtované úroky, poplatky za telefonické upomienky, poplatky za odoslanie upomienky, poplatok za výzvu na úhradu, poplatok za poslednú výzvu.

Predložený sadzobník poplatkov bol platný od 1.1.2009 a obsahoval poplatky pre jednotlivé typy bankových produktov. V sadzobníku je pri mPÔŽIČKE uvedený poplatok za telefonickú upomienku vo výške 3,32 eur, poplatok za listovú upomienku 4,98 eur, poplatok za odoslanie výzvy na zaplatenie 16,60 eur.

Podľa § 497 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka v znení do 30.11.2009 (ďalej len „Obchodný zákonník“), zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 502 ods. 1 prvá veta Obchodného zákonníka, od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona.

Podľa § 503 ods. 1, 2 Obchodného zákonníka, záväzok platiť úroky je splatný spolu so záväzkom vrátiť použité peňažné prostriedky. Ak lehota na vrátenie poskytnutých peňažných prostriedkov je dlhšia ako rok, sú úroky splatné koncom každého kalendárneho roka. V čase, keď sa má vrátiť zvyšok poskytnutých peňažných prostriedkov, sú splatné aj úroky, ktoré sa ho týkajú. Ak sa poskytnuté peňažné prostriedky majú vrátiť v splátkach, sú v deň splatnosti každej splátky splatné aj úroky z tejto splátky.

Podľa § 2 písm. a) a b) Zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení do 30.11.2009 (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“) na účely tohto zákona sa rozumie a) spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme, b) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 4 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná, pričom spotrebiteľ dostane jedno vyhotovenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

Podľa § 4 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí musí obsahovať

- a) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu,
- b) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,
- c) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa v okamihu odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
- d) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- e) celkovú výšku a menu poskytnutého spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- f) v prípade odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu, opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo poskytnutej služby,
- g) konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru,

- h) ročnú úrokovú sadzbu; v prípade variabilnej ročnej úrokovej sadzby zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať podmienky zmeny variabilnej ročnej úrokovej sadzby, ako aj index alebo referenčnú sadzbu, ktoré sa vzťahujú na pôvodnú variabilnú ročnú úrokovú sadzbu,
- i) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov,
- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- k) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 7a ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok,
- l) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- m) výpočet nákladov uvedených v § 2 písm. c) prvom až piatom bode, ktoré neboli zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov; pričom sa uvedie výška týchto nákladov, spôsob výpočtu alebo čo najpresnejší odhad,
- n) oprávnenie spotrebiteľa na zníženie celkových nákladov na spotrebiteľský úver pri jeho splatení pred lehotou splatnosti podľa § 6 a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti,
- o) upozornenia týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- p) práva spotrebiteľa podľa § 7,
- q) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- r) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- s) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 8 ods. 1.

Podľa § 4 ods. 3 zákona o spotrebiteľských úveroch pri nesplnení podmienok podľa odseku 2 je zmluva o spotrebiteľskom úvere platná, ak bol spotrebiteľovi na jej základe

- a) poskytnutý spotrebiteľský úver a spotrebiteľ ho začal čerpať alebo
- b) dodaný tovar, alebo poskytnutá služba.

Ak však zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa odseku 2 písm. a), b), d) až j), k) a l), poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

Podľa § 4 ods. 4 zákona o spotrebiteľských úveroch od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

Podľa § 52 ods. 1, 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v znení do 28.2.2010 (ďalej len „Občiansky zákonník“), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, účinného od 1.5.2014 ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

Podľa § 52 ods. 3, 4 Občianskeho zákonníka dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1-3 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o predmet plnenia, cenu plnenia alebo ak

boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré

- a) má spotrebiteľ plniť a s ktorými sa nemal možnosť oboznámiť pred uzavretím zmluvy,
- b) dovoľujú dodávateľovi previesť práva a povinnosti zo zmluvy na iného dodávateľa bez súhlasu spotrebiteľa, ak by prevodom došlo k zhoršeniu vymožitelnosti alebo zabezpečenia pohľadávky spotrebiteľa,
- c) vylučujú alebo obmedzujú zodpovednosť dodávateľa za konanie alebo opomenutie, ktorým sa spotrebiteľovi spôsobila smrť alebo ujma na zdraví,
- d) vylučujú alebo obmedzujú práva spotrebiteľa pri uplatnení zodpovednosti za vady alebo zodpovednosti za škodu,
- e) umožňujú dodávateľovi, aby spotrebiteľovi nevydal ním poskytnuté plnenie aj v prípade, ak spotrebiteľ neuzavrie s dodávateľom zmluvu alebo od nej odstúpi,
- f) umožňujú dodávateľovi odstúpiť od zmluvy bez zmluvného alebo zákonného dôvodu a spotrebiteľovi to neumožňujú,
- g) oprávňujú dodávateľa, aby bez dôvodov hodných osobitného zreteľa vypovedal zmluvu uzavretú na dobu neurčitú bez primeranej výpovednej lehoty,
- h) prikazujú spotrebiteľovi, aby splnil všetky záväzky aj vtedy, ak dodávateľ nespĺnil záväzky, ktoré vznikli,
- i) umožňujú dodávateľovi jednostranne zmeniť zmluvné podmienky bez dôvodu dohodnutého v zmluve,
- j) určujú, že cena tovaru alebo služieb bude určená v čase ich splnenia, alebo dodávateľa oprávňujú na zvýšenie ceny tovaru alebo služieb bez toho, aby spotrebiteľ mal právo odstúpiť od zmluvy, ak cena dohodnutá v čase uzavretia zmluvy je podstatne prekročená v čase splnenia,
- k) požadujú od spotrebiteľa, ktorý nespĺnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nespĺnením jeho záväzku,
- l) obmedzujú prístup k dôkazom alebo ukladajú spotrebiteľovi povinnosť niesť dôkazné bremeno, ktoré by podľa práva, ktorým sa riadi zmluvný vzťah, mala niesť iná zmluvná strana,
- m) v prípade čiastočného alebo úplného nespĺnenia záväzku zo strany dodávateľa neprimerane obmedzujú alebo vylučujú možnosť spotrebiteľa domáhať sa svojich práv voči dodávateľovi vrátane práva spotrebiteľa započítať pohľadávku voči dodávateľovi,
- n) spôsobujú, že platnosť zmluvy uzatvorenej na dobu určitú sa po uplynutí obdobia, na ktorú bola zmluva uzavretá, predĺži, pričom spotrebiteľovi priznávajú neprimerane krátke obdobie na prejavenie súhlasu s predĺžením platnosti zmluvy,
- o) ktoré oprávňujú dodávateľa rozhodnúť o tom, že jeho plnenie je v súlade so zmluvou, alebo ktoré priznávajú právo zmluvu vykladať iba dodávateľovi,
- p) obmedzujú zodpovednosť dodávateľa, ak bola zmluva uzavretá sprostredkovateľom, alebo vyžadujú uzavretie zmluvy prostredníctvom sprostredkovateľa v osobitnej forme,
- r) vyžadujú v rámci dojednanej rozhodcovskej doložky od spotrebiteľa, aby spory s dodávateľom riešil výlučne v rozhodcovskom konaní.

Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 54 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 48 ods. 2 Občianskeho zákonníka odstúpením od zmluvy sa zmluva od začiatku zrušuje, ak nie je právny predpis ustanovený alebo účastníkmi dohodnutý inak.

Podľa § 566 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka veriteľ je povinný prijať aj čiastočné plnenie, ak to neodporuje dohode alebo povahe pohľadávky. Pri čiastočnom plnení peňažného dlhu sa plnenie dlžníka započítava najprv na istinu a potom na úroky, ak dlžník neurčí inak.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania, výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 ods. 1 Nar. vl. 87/1995 Z.z. výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Súd sa v prvom rade zaoberal právnou povahou a aplikáciou právnej normy vo vzťahu k predmetu uplatnenej pohľadávky v tomto konaní a právneho vzťahu vzniknutého medzi účastníkmi. V konaní bolo preukázané, že navrhovateľ uzatvoril s odporcom dňa 25.3.2009 platne zmluvu o poskytnutí hotovostného úveru „mPÔŽIČKA“, na základe ktorej poskytol odporčkyni úver vo výške 2 000 eur. Súd má za to, že Zmluva o poskytnutí hotovostného úveru „mPÔŽIČKA“ je spotrebiteľskou zmluvou, v ktorej je veriteľ bankou a jeho predmetom činnosti okrem iného je aj poskytovanie úverov a preto pri právnom posúdení veci súd zmluvu posudzoval v zmysle ustanovení zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Spotrebiteľský charakter zmluvy vyplýva z postavenia účastníkov zmluvy, keď niet pochyb o tom, že navrhovateľ je dodávateľom a zo žiadneho z údajov zistených v konaní nevyplývalo, žeby odporca požadoval poskytnúť úver nie ako spotrebiteľ podľa § 52 ods. 3 OZ, alebo žeby naopak konal ako osoba pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Navrhovateľ poskytol odporčkovi úver v rámci vykonávania svojej obchodnej činnosti. Odporca túto finančnú službu prijal ako spotrebiteľ. To, že predmetná zmluva spotrebiteľskou nebolo v konaní sporné, keď uvedené tvrdil sám navrhovateľ v podaní zo dňa 11.11.2013. Ide tak o zmluvu uzatvorenú ako spotrebiteľskú, ktorej základným charakterom je charakter absolútneho obchodného záväzkového vzťahu podľa § 261 ods. 3 písm. d) Obchodného zákonníka. Účastníci uzatvorili platnú zmluvu s tým, že je uzatvorená podľa Obchodného zákonníka. Keďže však ide v danom prípade o spotrebiteľskú zmluvu, je nevyhnutné použiť na daný vzťah nielen Obchodný zákonník a zákon o spotrebiteľských úveroch, ale tiež ustanovenia § 52 až 54 Občianskeho zákonníka účinného v čase uzatvorenia zmluvy.

Podľa platnej judikatúry Súdneho dvora EÚ (napríklad Rozsudok Európskeho súdneho dvora vo veci C-243/08 - Pannon GSM Zrt. proti Erzsébet Sustikné Gyórfi alebo Rozsudok Európskeho súdneho dvora vo veci C-240/98 - Océano Grupo Editorial SA a Rocío Murciano Quintero) je súd oprávnený skúmať zmluvné podmienky v spotrebiteľských zmluvách ex offo. V rámci súdnej kontroly danej vnútroštátnemu súdu Smernicou Rady č. 93/13/EHS a judikatúrou súdneho dvora EÚ sa súd zaoberal otázkou, či spotrebiteľská zmluva, konkrétne zmluva zo dňa 14.8.2009, ktorej účastníkom je odporca na strane spotrebiteľa, neobsahuje ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech odporcu/spotrebiteľa, teda či neobsahuje podľa Smernice nekalú podmienku, inak podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka "neprijateľnú podmienku". Súd poukazuje na ustanovenie § 52 ods. 2 OZ, podľa ktorého ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ sa použijú vždy, ak je to na prospech strany - spotrebiteľa a odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Neprijateľné podmienky zákon sankcionuje absolútnou neplatnosťou. Vyjadruje snahu, aby dodávateľ v spotrebiteľských zmluvách pristupoval k tvorbe podmienok v súlade s dobrými mravmi. Spotrebiteľ nemá pri podpise zmluvy možnosť ovplyvniť podstatu zmluvných podmienok, ktoré sú mu zo strany dodávateľa predložené, pričom často vzhľadom na ich rozsiahlosť a použitú právnu terminológiu nemá možnosť pochopiť ich obsah. Zmluvu uzatvára spotrebiteľ na základe predbežne formulovaného zmluvného formulára, ktorý má dodávateľ vopred pripravený, pričom spotrebiteľ spravidla obsah zmluvy nemení.

Súd je toho názoru, že neprijateľnou je podmienka daná dodávateľom do zmluvy v bode 8.3. pod písm. b), v zmysle ktorého nesplácanie úveru dlžníkom v súlade s podmienkami zmluvy môže mať za následok povinnosť dlžníka platiť iné poplatky podľa sadzobníka poplatkov mBank a podmienka v bode 2.4.1 Obchodných podmienok, podľa ktorého za činnosti súvisiace s obsluhou úveru si mBank účtuje poplatky a provízie uvedené v sadzobníku poplatkov mBank. Ide o podmienky neurčité, nie je jasné aké poplatky, iné poplatky a provízie spojené s úverom má spotrebiteľ platiť a z tohto dôvodu sú tieto podmienky neplatné. V celej zmluve niet zmienky o tom, čo sa za poplatky veriteľa považuje a nezdôvodnil to ani navrhovateľ. Nie je tak zrejmé, za čo má spotrebiteľ plniť, navrhovateľ tak mohol účtovať odporčkovi

viaceré resp. akékoľvek poplatky, čo pôsobí výrazne v neprospech spotrebiteľa. Právny úkon je v tejto časti nezrozumiteľný, neurčitý a preto podľa § 37 ods. 1 OZ neplatný. Zákon o spotrebiteľských úveroch síce predpokladá okrem úrokov aj inštitút poplatku (§ 2 písm. e) ale je nevyhnutné, aby sa ním platilo skutočné plnenie spotrebiteľovi, ktoré je v jeho záujme. Dodávateľ by pritom nemal podľa § 4 ods. 5 zák. č. 258/2001 Z.z. požadovať poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve. Právny úkon banky, zaťažujúci spotrebiteľa neprijateľnou podmienkou, záväzkom platiť za niečo, čo v plnení spotrebiteľ od veriteľa neobdržal je podľa 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka v nadväznosti na § 39 Občianskeho zákonníka právnym úkonom neplatným, ktorý svojím obsahom aj účelom odporuje zákonu a je neplatný aj pre rozpor s dobrými mravmi. Dlžníka neplatný právny úkon nezaväzuje, nevzniká mu povinnosť niečo dať veriteľovi a z neplatného právneho úkonu nemožno ani veriteľovi priznať plnenie na poplatku. Z rovnakých dôvodov súd posúdil ako neprijateľnú podmienku aj podmienku v bode 9.9. zmluvy o tom, že v prípade konania podľa bodu 9.9. vyššie je dlžník povinný bez zbytočného odkladu uhradiť mBank nasledujúce náklady a poplatky: a) náklady na upomienku, b) náklady na výzvu na úhradu, c) súdne trovy, d) náklady exekučného konania, e) náklady procesného zastúpenia, taktiež ide o neurčitú a z tohto dôvodu neplatnú zmluvnú podmienku, keďže v zmluve nebola určená výška takto uvedených poplatkov. Súd dodáva, že nevidí dôvod na to, aby znášal spotrebiteľ náklady za upomienku, náklady na výzvu na úhradu, pretože tieto súvisia s vymožením práva navrhovateľa a neposkytuje sa za ne spotrebiteľovi žiadna odplaatná služba. Pokiaľ sa týka nákladov a poplatkov za súdne trovy nie je zrejmé zo stručnej formulácie pod písm. c) vôbec zrejmé, v ktorých prípadoch má spotrebiteľ platiť súdne trovy, je vylúčené, aby ich spotrebiteľ platil v sporovom konaní v prípade, ak bude účastníkom v súdnom konaní úspešným.

Ďalšiu neprijateľnú podmienku súd vidí v bode 9.6 zmluvy, kedy v prípade neuhradenia ktorejkoľvek čiastky úveru, príslušenstva a) alebo poplatkov v dohodnutom termíne je dlžník povinný zaplatiť mBank z takej čiastky úroky z omeškania, ktoré sú ku dňu uzavretia tejto zmluvy vo výške 30 % ročne. S odkazom na rozsudok Najvyššieho súdu z 29.3.1995 sp. zn. 6Obdo 4/94 nie je možné požadovať úroky z omeškania z príslušenstva, nakoľko toto nie je súčasťou pohľadávky. Takto stanovený úrok z omeškania je pre spotrebiteľa oproti predpisom občianskoprávnym nevýhodným. Súd má za to, že ak sa ustanovuje v § 54 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka zákonná podmienka zákazu odchýlenia sa od predpisov občianskoprávných, voľnejšia úprava práv a povinností z úverového vzťahu v Obchodnom zákonníku vyznieva v neprospech spotrebiteľa a preto je podľa § 52 ods. 2 OZ obchádzaním zákona a v zmysle § 39 OZ neplatná. Súd sa riadil pri vyhodnotení neprijateľnosti podmienky aj ustanovením § 52 ods. 2 tretej vety Občianskeho zákonníka, účinného od 1.5.2014, podľa ktorého všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Ustanovenie nadobudlo účinnosť 1. mája 2014 a právny predpis, ktorého súčasťou je, nemá prechodné ustanovenia a znamená to, že od ich účinnosti sa vzťahuje aj na právne vzťahy založené pred týmto dňom a ustanovenie treba považovať iba za upresnenie § 54 ods. 1 OZ v znení zavedenom do Občianskeho zákonníka už zákonom č. 150/2004 Z.z., ktorým bola s účinnosťou od 1.5.2004 daná do Občianskeho zákonníka časť týkajúca sa spotrebiteľských zmlúv na ochranu práv spotrebiteľa. Ak navrhovateľ v zmluve stanovil výšku úroku z omeškania 30%, stanovil ju v rozpore s ustanovením § 52 ods. 2 OZ, účinného v čase uzavretia zmluvy o úvere. Odporca ako spotrebiteľ nepožadoval peňažné prostriedky zo zmluvy o úvere za účelom ich využitia na podnikanie a za účelom dosiahnutia zisku, ale ako bežný občan pre svoju osobnú spotrebu a preto súd neprijíma argument navrhovateľa, že ak je zmluva o úvere ako typ zmluvy upravená v § 497 Obchodného zákonníka a je absolútnym obchodom podľa súčasného znenia ustanovenia § 261 ods. 6 písm. d) Obchodného zákonníka (predtým ustanoveniu zodpovedal § 261 ods. 3 písm. d)), že sa má výška úroku z omeškania a ostatné práva a povinnosti zmluvných strán riadiť výlučne Obchodným zákonníkom. Z uvedených dôvodov sú aj pre výšku úroku z omeškania pri omeškaní spotrebiteľa rozhodné predpisy občianskoprávne, konkrétne ustanovenie § 517 ods. 2 OZ a k nemu patriacemu vykonávaciemu predpisu (§ 3 ods. 1 nar. vl. 87/1995 Z.z.). Podľa týchto ustanovení zákona výška úroku z omeškania nikdy nedosahovala 30% a ani prípadná dohoda o výške úroku z omeškania nemôže prekročiť najvyššiu prípustnú výšku určenú zákonom, dohoda zmluvných strán môže byť v tomto prípade iba o nižšej výške sankcie za omeškanie a nad rámec zákona je dohoda neplatná.

Ako ďalšie neprijateľné podmienky súd určil podmienky v Obchodných podmienkach poskytovania hotovostného úveru mPÔŽIČKA, mBank účinných od 25.3.2009 (ďalej len „OP“) a to v bode 2.3.10, v zmysle ktorého úhradu pohľadávok vyplývajúcich zo zmluvy o úveru mBank započítava v nasledovnom poradí na: a) náklady spojené s vymáhaním pohľadávok mBank, b) poplatky za upomienky, c) provízie a bankové poplatky, d) úroky z omeškania z istiny v omeškaní, úroky z omeškania z dlžných súm v

omeškaní, e) vymáhateľné úroky za zúčtovacie obdobia, f) istinu v omeškaní. Pri úvere ide o odloženú platbu za poskytnutie peňažných prostriedkov, za ktorých poskytnutie patrí veriteľovi úrok, ktorý je cenou poskytnutých peňazí. Dlžník je si vedomý záväzku poskytnuté finančné prostriedky vrátiť veriteľovi a zaplatiť za poskytnuté finančné prostriedky úrok. Dlžník tak dôvodne predpokladá, že sa mu bude znižovať pri splátkach najprv výška istiny, potom úrok, pretože od výšky istiny závisí aj výška úroku a pokiaľ banka nezúčtovala platby odporcu najskôr na istinu a potom na zmluvný úrok, ale zo splátky zúčtovala najprv poplatky a náklady súvisiace s úverom, potom úroky z omeškania, a až následne úrok a istinu súd konštatuje, že banka konala v rozpore s § 566 ods. 1 a 2 OZ (znenie odsekov: 1. veriteľ je povinný prijať aj čiastočné plnenie, ak to neodporuje dohode alebo povahe pohľadávky a 2. pri čiastočnom plnení peňažného dlhu sa plnenie dlžníka započítava najprv na istinu a potom na úroky, ak dlžník neurčí inak.). Čiastočné plnenie sa podobá plneniu v splátkach. Pri plnení v splátkach je však výška splátok a splatnosť jednotlivých splátok vopred určená, kým pri čiastočnom plnení to tak nie je, keďže záleží iba na dlžníkovi, či čiastočné plnenie ponúkne, kedy a v akej výške. V odseku 2. úprava určuje, v akom poradí treba započítať čiastočné plnenie. Pri čiastočnom plnení peňažného dlhu a aj pri splátkach sa má započítavať najprv plnenie na istinu a až potom na úroky a toto poradie môže zmeniť len dlžník, nie veriteľ. Navrhovateľ (veriteľ) naformuloval zmluvnú podmienku zrejme podľa ustanovenia § 330 ods. 2 Obchodného zákonníka (citácia ustanovenia § 330 ods. 1, 2 Obchodného zákonníka : ak má veriteľovi splniť ten istý dlžník niekoľko záväzkov a poskytnuté plnenie nestačí na splnenie všetkých záväzkov, je splnený záväzok určený pri plnení dlžníkom. Ak dlžník neurčí, ktorý záväzok plní, je splnený záväzok najskôr splatný, a to najprv jeho príslušenstvo. Pri plnení peňažného záväzku sa započíta platenie najprv na úroky a potom na istinu, ak dlžník neurčí inak.). Navrhovateľ dal do zmluvy takúto podmienku slúžiacu iba jeho prospechu. Čo sa týka poradia odrátavania zo splátok najprv na úroky, na poplatky a nakoniec na istinu, ide o podmienku danú do zmluvy v rozpore so záujmom odporcu, ktorý nemôže mať záujem najprv na uhradení úrokov, vôbec nie poplatkov a až potom istiny. K tomuto súd uvádza, že ak sa zoberie do úvahy, že predkladateľom návrhu a stanovenia podmienok zmluvy je navrhovateľ na tlačive a obsah zmluvy nemohol odporcu ovplyvniť, nebola mu ani daná možnosť vyjadriť sa ako dlžníkovi, aké určí poradie zo splátky na započítanie, či najprv na istinu, a až potom na úroky, ktoré sú podľa § 121 ods. 3 OZ príslušenstvom pohľadávky a ak banka zúčtovala časť plnení odporcu na údajné sankcie - poplatky a náklady súvisiace s úverom účtovala poplatky odporcovi aj v rozpore s § 4 ods. 5 zákona č. 258/2001 Z.z., kedy od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

Vykonaným dokazovaním súd zistil, že návrh bol podaný dôvodne iba čiastočne. Z priložených listinných dôkazov mal súd preukázané, že navrhovateľ uzavrel s odporcom dňa 25.3.2009 Zmluvu o poskytnutí hotovostného úveru „mPÔŽIČKA“, na základe ktorej bol poskytnutý odporcovi úver v celkovej výške 2 000 eur, ktorý odporca podľa výpisu z účtu čerpal v celosti. Výpisom z účtu odporcu a tiež z tvrdenia navrhovateľa má súd preukázané, že odporca splatil finančné prostriedky celkom vo výške 659,67 eur. V zmluve bola dohodnutá úroková sadzba, ročná percentuálna miera nákladov, celkové náklady odporcu spojené s úverom, priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov. I keď zmluva neobsahuje niektoré náležitosti podľa § 4 ods. 4 zákona o spotrebiteľských úveroch, je zmluva o spotrebiteľskom úvere platná podľa § 4 ods. 4 písm. a) zákona o spotrebiteľských úveroch, nakoľko bol odporcovi podľa výpisu z účtu ako spotrebiteľovi na jeho základe poskytnutý spotrebiteľský úver a spotrebiteľ ho začal podľa výpisu čerpať. Navrhovateľ v konaní tvrdil, že keďže odporca nesplácal navrhovateľovi svoj záväzok, navrhovateľ odstúpil od zmluvy, avšak na dôkaz účinného odstúpenia od zmluvy nepredložil súdu doručenkú, ktorá by preukazovala, že odporca sa o odstúpení od zmluvy dozvedel. Súd priznal navrhovateľovi právo na zaplatenie sumy 1 340,33 eur, ako rozdiel medzi poskytnutými finančnými prostriedkami a splatenými finančnými prostriedkami na úhradu ktorej súd zaviazal odporcu. Uvedenú nesplatenú sumu istiny mal súd za preukázanú z výpisu z účtu odporcu a tiež z tvrdenia navrhovateľa. V zostávajúcej časti súd podaný návrh ako nedôvodný zamietol.

Keďže uzatvorená zmluva neobsahuje výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov podľa § 4 ods. 2 písm. i) zákona o spotrebiteľských úveroch, spotrebiteľský úver sa v zmysle § 4 ods. 5 cit. zákona považuje za bezúročný a bez poplatkov a preto súd navrhovateľovi nepriznal nesplatené poplatky a úroky, ktoré navrhovateľ žiadal priznať ako súčasť kapitalizovanej istiny a v tejto časti súd návrh zamietol. Vzhľadom na uvedené, súd nepriznal navrhovateľovi ani ním žiadaný úrok vo výške 25 % ročne zo sumy 1 713,50 eur od 4.12.2009 do 13.10.2011. Ďalším dôvodom nepriznania žalovaných poplatkov bola skutočnosť, že zmluva neobsahovala poplatky, pričom podľa § 4 ods. 5

zákona o spotrebiteľských úveroch od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

Nakoľko sa odporca dostal s plnením svojho peňažného záväzku do omeškania, prislúcha navrhovateľovi aj právo na zaplatenie úrokov z omeškania. Navrhovateľ si uplatňoval úrok z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 1 713,50 eur od 1.1.2012, t.j. odo dňa nasledujúceho po odstúpení od zmluvy do zaplatenia. Takto žiadané úroky z omeškania nebolo možné navrhovateľovi priznať, nakoľko ich žiadal priznať z kapitalizovanej výšky istiny, pričom ako súd uviedol vyššie, úver sa považuje za bezúročný a bezpoplatkový. Úroky z omeškania nebolo možné priznať odo dňa nasledujúceho po odstúpení od zmluvy, nakoľko navrhovateľ nepreukázal, že platne odstúpil od zmluvy, keďže odporca zásielku o odstúpení od zmluvy neprevzal a preto má súd za to, že k platnému odstúpeniu od zmluvy neprišlo. Súd priznal navrhovateľovi úrok z omeškania vo výške 9 % ročne podľa § 3 ods. 1 Nar. vl. 87/1995 Z.z. z priznanej sumy istiny, t.j. zo sumy 1 340,33 eur a to od 24.3.2012 do zaplatenia, nakoľko má súd v konaní preukázané, že k omeškaniu zo strany odporcu prišlo dňom nasledujúcim po konečnej splatnosti úveru uvedenej priamo v zmluve a vo zvyšku nárok navrhovateľa na úroky z omeškania ako nedôvodný zamietol.

O trovách konania súd rozhodol v súlade s ust. § 142 ods. 2 O.s.p., podľa ktorého ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

Navrhovateľ nebol v konaní celkom úspešným účastníkom oproti odporcovi a preto súd vypočítal jeho pomer úspechu resp. neúspechu k pomeru úspechu resp. neúspechu protistrany v konaní. Pomer rozdelenia trov konania zodpovedá pomeru úspechu navrhovateľa zníženého o pomernú časť jeho neúspechu. 1 340,33 eur a do zvyšku tejto sumy návrh zamietol. Miera úspechu navrhovateľa predstavuje 78,22 % a u odporcu 21,78 %. Nakoľko mal navrhovateľ v predmetnej veci čistý úspech 56,44 %, súd priznal navrhovateľovi náhradu iných trov konania za zaplatené súdne poplatky vo výške 65,19 eur (56,44 % z 115,50 eur) a náhradu trov právneho zastúpenia v sume 120,75 eur (56,44 % z 213,94 eur). Trovy právneho zastúpenia predstavujú 2 úkony právnej služby - prevzatie a príprava zastúpenia, podanie návrhu na súd, ďalej režijný paušál 2 x 7,81 eur za rok 2013 a 20 % DPH.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia jeho písomného vyhotovenia, prostredníctvom podpísaného súdu ku Krajskému súdu v Trnave, dvojmo.

Odvolanie sa podáva na súde, proti rozhodnutiu ktorého smeruje (§ 204 ods. 1, veta prvá O.s.p.). Odvolanie musí mať náležitosti požadované ustanovením § 42 ods. 3 O.s.p., tzn. musí obsahovať označenie súdu, ktorému je určené, označenie účastníkov konania, prípadne ich zástupcov, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, že súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, že súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, že doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a) a že rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2, písm. a/- f/ O.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie (§ 205 ods. 3 O.s.p.).

Skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa, sú pri odvolaní proti rozsudku alebo uzneseniu vo veci samej odvolacím dôvodom len vtedy, ak sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu, ak má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej, ak odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4 a ak ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa (§ 205a ods. 1 O.s.p.).

Podľa § 251 ods. 1 O.s.p. ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona, ktorý je Exekučný poriadok.